

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez C. F. Durand i F. Simonetti, działające w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie podejmując środków zapewniających wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C-89/03, dotyczącej braku transpozycji dyrektywy 93/15/EWG⁽¹⁾ do prawa luksemburskiego, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 228 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;
- 2) zasądzenie od Wielkiego Księstwa Luksemburga wypłacenia na rzecz Komisji Europejskiej, na konto „środków własnych Wspólnoty Europejskiej” okresowej kary pieniężnej w wysokości 9.000 EUR za każdy dzień opóźnienia wykonania wyroku w sprawie C-89/03, od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania wyroku wydanego w sprawie C-89/03,
- 3) obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

W wyroku z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C-89/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga Trybunał orzekł, iż: „Nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.”

Pismem z dnia 7 listopada 2003 r. Komisja zwróciła władzom luksemburskim uwagę na wyrok z dnia 2 października 2003 r. i wezwała je do przekazania informacji o środkach, które zostały podjęte w celu zastosowania się do tego wyroku.

Władze luksemburskie odpowiedziały, że projekt rozporządzenia Wielkiego Księcia może być gotowy najpóźniej w listopadzie 2004 r.

Dnia 14 grudnia 2004 r. Komisja wystosowała uzasadnioną opinię, wzywając Wielkie Księstwo Luksemburga do podjęcia środków wymaganych do zastosowania się do tego wyroku w terminie dwóch miesięcy.

Pismem z dnia 19 września 2005 r. władze luksemburskie poinformowały, że Conseil d'État w opinii z dnia 12 października 2004 r. uznał, iż zakres przedmiotowy projektu rozporządzenia należy zgodnie z konstytucją do materii ustawowej.

Zgodnie z posiadanymi przez Komisję informacjami Wielkie Księstwo Luksemburga nie dokonało jeszcze transpozycji omawianej dyrektywy.

Zgodnie z art. 228 WE ust. 2 akapit drugi zdanie drugie, Komisja wskazuje w skardze wysokość ryczałtu lub okresowej kary pieniężnej do zapłacenia przez dane Państwo Członkowskie, jaką uzna za odpowiednią do okoliczności.

W niniejszym przypadku Komisja uznaje, że okresowa kara pieniężna w wysokości 9000 EUR za dzień jest odpowiednia do wagi i czasu trwania naruszenia oraz uwzględnia konieczność nadania tej karze niezbędnego odstrasżającego charakteru.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.U. L 121 z 15.5.1993, str. 20).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-272/03 M. D. Fernández Gómez przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich w dniu 24 listopada 2005 r.

(Sprawa C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 24 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez D. Martina i L. Lozano Palacios, występujących w charakterze pełnomocników, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 września 2005 r. w sprawie T-272/03 M. D. Fernández Gómez przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.